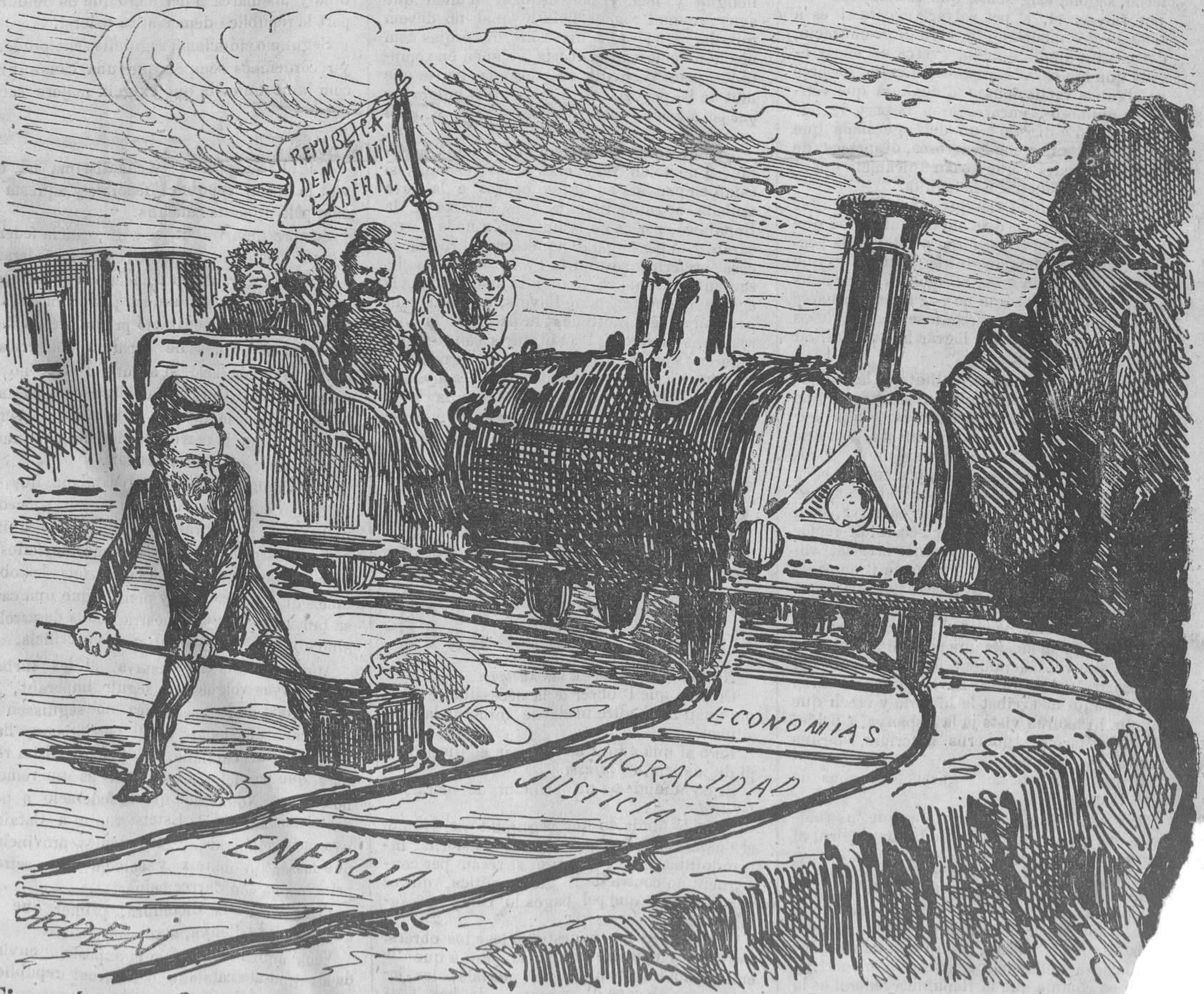

LA CAMPANA DE GRACIA

ACTUALITATS.

Tinguém confiansa en lo guarda-agullas, que ell nos conduhirá per lo bon

ENCARE SI ES A TEMPS.

PESAR de nostre caràcter humil, sensill y popular no podèm resistir l' desitj de dirijirnos; per altissims fins, à certas classes que no son de la esfera á que perteneixem. Vull ferlos dos quartets de la història de certa casa, que déu interessarlos per cert, y hasta pretenç se nyalaroshi l' modo de portarse, si volen treballar en benefici propi.

Era, donchs, una d' aquestas cases ricas y antiguas que posseïan un gran patrimoni fruit del treball de cent generacions. No obstant la casa aquesta qu' era l' enveja de son veïnat, qui l' hi hagués hagut de dir!.. arribá a ser pobre, molt pobre.

Cuasi sempre a mans de tutors egoistas y procuradors ambiciosos l' han anada mermant tant en tanta de manera, que ben poch ne resta ja de patrimoni, pero molts de deutes.

En això 'ls verdaders amos lograren posar en evidència que no eran boigs, com fins llavors, havian tingut molt cuidado en ferlos passar per als sos egoistas y ambiciosos tutors y procuradors; y la justicia, que en la referida època comensaba a haberni, feu que 'ls fills de la casa poguésen disposar de lo poch que en ella hi havia. Llavoras s' reuniren tots los germans per recordar lo que devian fer per salvar la casa, en cas de que encara s' pogués lograr. Tots foren de parer de que podrian ferho, segons vaig sentir que esclamaban—S' pot salvar, si, s' pot salvar, encara si es a temps—y comensaren la obra de restauració, despatxant a tota aquella gresca de encarregats que tan cara 'ls costaba. Luego després de algunes vacilacions y dificultats que vencéren animosos, encarregaren la part de administració y direcció a un dels germans que era d' aquells homens generosos, despresaos, de sentiments purs y que gosan únicament quant poden portar felicitat a la família.

Com sempre hem vist que les millors fruitas son les mes picadas dels aucells, així fou que honrats y massa bons, foren picats per la venjança y enveja dels destituïts procuradors que s' empenyaven en crear obstacles a ne 'ls nous administradors per que no poguésen tornar 'ls ossos a lloch, descarregantse dels inglesos que 'ls treyan 'ls ulls y lograr la tranquilitat que tant mereixian.

Per una d' aquelles casualitats de las comedias, se vā descobrir que l' ex-procurador que tan mal 'ls feia era un germà seu, y lo primer que feren fou tractar de reconciliarse, a lo que aquell, ipsígnose! no volgué regoneixer a sos germans ni acceptà sa casa, pretenent, sens que hi hagués cap classe de probabilitat, poder administrar y obrar a son capricho, com antes ho havia fet, quant per necessitat reclamaran l' seu talent per governar la casa, cosa que entrant hi no mes per acceptà l' amor de sos germans, per qualsevol cosa hauria hagut de menester l' aprobació d' aquests. Pero sa vanitat y presumpció no l' hi permeté veure la dignitat y modestia que posseïan, ni que no era que verdaderament fossen ineptes per governar-se, si no que s' havia fet veure així.

Fins aquí ha arribat la història y crech que en ella hi hauréu vists ja la Espanya, l' poble, en Pi y Margall, governs anteriors, alguns partits, etc., etc.

L' partit carlista no es germà nostre, es de fora de casa.

Are bé: si aquells partits a que 'ns referiam corresponen al amor de la República; si logran comprender que no estém destinats a recular, y que no es possible altre govern que l' de la República, perque 'ls demés partits, uns per la mort de sos gesos que 'ls hi dabon ida, y altres per la perduda per disolució de la

sa ab que contaban, estan que han perdut la seva influència y potser han mort; si en compte que la República federal es lo del poble, y que conta ab lo apoyo d' ue la defensará sempre, cada vegada intusiasmante y valor, fosa avuy la mes

potent; si no olvidan que si volén salvar la casa no 'ns hem de entretenir festejant puig que per poderho conseguir, atés son grave estat, necesita un esfors de tots; si saben que l' cavall de batalla han de ser las economias; si s' han fixat en que la vanitosa monarquía per mes que s' empobreixi no gosa manifestarho ni deixar sos luxosos vestits, perque sempre recorda que descendéix de la noble aristocracia y per lo tant, treu mes al sol que no hi ha a l' ombra a costa de sa ruina, y que la modesta República ab lo poch temps que porta l' pondol de la casa ja ha tret molts gastos, anunciantne una gran serie per boca de son administrador Pi y Margall que ja l' hi ha fet confessar, ademés, qu' era pobre, per que ni 'ls espendedors d' articles de luxe, ni criats, ni cotxeros, ni porters, etc. etc., vajin a distreurela del seu travall, perque es una d' aquestas que aprofita molt lo temps, perque sola arregla la casa apesar de lo molt gran qu' es y de la molta feyna que hi há; sino fan cas omis de que la casa es de tots y per consequent tot lo que perdi, totlo que no guanyi, es en perjudici de tots que igualment hem desentirho; si s' coneix a n' en Pi y Margall com un home de probitat, de govern y de talent ab especialitat com hisendista, qual ministeri es l' que tenim mes especialment enredat, que no solzament no trobariam en Espanya un altre home mes aixerit per la resolució de problemes financers, sino que en várias altres nacions ne farian festa major; si s' observan en lo govern actual las probas de sos verdaders étimorables desitjos y que no son homes d' aquells que no mes tenen llengua, si no que tenen llengua y fets; y per últim si veuen que avuy reyna l' amor baix lo qual no devém guardar riscos ni mantenir discordias com nos han demostrat las corts, si tenen en compte tot quant porto dit, acceptarán la aliansa que tant de bé pot reportar a la familia entera per que pot salvar la casa, per que encare si es a temps.

Apesar de tot advertirém que si no la acceptan, si no volen regoneixe a sos germans, si estan empenyats en tirarse pedras a la seva teulada, seguin dificultant la marxa de la República, per co no la impedirán no la derrocarán, y si per culpa d' aquells no pot realzar la casa, preferirà sostenerla (y la sostindrà) senten! la sostindrà) a que 'ls monárquichs la acabin de perdre; pero llavors, no solzament perdrán aquells inutilment la part que 'ls correspon, sino que ab l' enuig dels bons estampará en son front l' estinguia d' ignomínia que mereixen los criminals, serán senyalats ab lo dit per las generacions presents y la historia venidera s' dará vergonya de mirarse a fills de tan salvatje ingratis.

UN ESPANYOL.

BATALLADAS

No som enemichs de las huelgas.

Creyém que l' obrer té la necessitat de ferne, quan no té altre medi de millorar la seva situació.

Pero si una huelga no 's funda en un principi de justicia, es injusta.

Si no 's funda en un principi de moral, es inmoral.

Si no 's funda en una seguretat de triunfo, si tendeix pèl contrari a crear trastorns, inquietud y desassosiego, si recau per conseqüent en contra de l' idea política, qu' es per l' obrer lo que pèl pagés lo camp, es inconvenient.

Tingan present aquestas ideas los obrers, avants d' empredre certas huelgas, a que 'ls empenyan sos enemichs mes mortals, los jesuitas que ab capa d' obrers se 'ls han ficat entre-mitj.

Mes de cinquants obrers firmaran una notable alocució que l' dia de Sant Joan vā apareixé a las cantonades.

"En tot lo del mon hi ha primer y segon, deya: voler que lo segon siga antes que lo primer es voler un impossible Pretendre 'u, es perdre lo primer y lo segon.

Lo primer es assegurar la República democrática federal. Assegurada aquesta l' obrer te assegurats los medis d' emanciparse. Que no s' asseguri y perdrá 'ls medis; y la tiranía que vindrà darrera se cebará en ell.

Que no s' olvidi l' obrer de l' any 1854. Llavors una revolució política féu que l' obrer prescindís de tot, y 's llansés fora de temps a las reformas socials. ¿Las vā obtenir? Lo que obtingué foren las llibretas en 1866, las denigrants llibretas, ahont hi constavan las notas del treball, sense las cuales se moria de gana.

Lo discurs de 'n Castelar fet lo dia 21, demandant que 's concedís un vot de confiança a n' en Pi y Margall, es una obra notable.

No son solzament paraus bonics las que va dir, son idees sanas y prudentes, son advertencias saludables, son llisons democràtiques, que mereixen grabarse en lo fondo del cor de tot verdader republicà.

Castelar es l' home seré qu' en mitj de la tempesta desfeta que 'ns rodeja empunya lo timó y 'ns marca 'l derrotero que ha de dur al port la república democrática federal.

Seguimlo ciutadans, seguimlo sent prudents y recordemnos sempre que una causa gran com la nostra es la que exigeix majors sacrificis.

Un' altra exposició elocuentíssima ha enviat lo Circul republicà federal, y aquesta ha anat pels diputats catalans.

Sempre hem volgut, vé a dir, que la federació vingués de las Constituyents. La federació serveix per garantir la democracia y aferma mes y mes l' integritat de la patria. Si hagués de venir medianat separació previa dels estats qui podria després de separats obligarlos a acatar la democracia, si alguns d' ells no la vulguessen?.. Qui podria obligarlos a pactar, si no 'ls dava la gana de ferho?.. Y no seria molt trist que la patria quedés desmembrada y la democracia desconeguda?..

Així donchs féu diputats catalans que la federació s' estableixi pèl seu lògich procediment, dada la naturalesa de una nació unificada: encarrileu a las Corts, encomanéu l' patriotisme y energia, féu cara a tots los obstacles que 's presentin y penséu que una causa tant gran com es la nostra, no 's desarrolla sino ab grans treballs, ab grans sacrificis.

Mes si totaixó no bastava, si las turbas madrilenyas volguesssen seguir imperant, si 'ls diputats de l' Assamblea no seguissen lo recte camí del deber y del patriotisme, llavors, diputats catalans, no olvidéu l' últim remey, que per dolorós que siga, es un remey no obstant. No olvidéu que la federació 's pot constituir també pels Estats: veniu a Catalunya: aconselléu als de las demés províncies que fassan lo mateix y salvem los nostres principis en son darrer baluart.

Primer que la dictadura, primer que l' anarquia madrilenya, així.

Véus' aquí l' esperit de la exposició enviada als diputats catalans pèl Circul republicà democràtic federal de Barcelona.

Los milicianos sabadellenchs y tarrassenchs anaren dias endarrera á fer una excursió per las montanyas de Sant Llorens y de Mura lo grant matary ferir alguns circundas, p'ndre'n uns altres y apoderarse de varios efectes.

Aquesta conducta deurian imitar tots los pobles liberals.

Uns quants dias de cassera que aixó distréu!

Lo dia 12 del mes que vè, es lo senyalat pera l' elecció d' Ajuntaments.

L' ajuntament es la base de la federació.

Es la primera corporació pública en l' escala dels poders qu' estableix nostre sistema.

Ja cal donchs que tots los ciutadans s' hi mirin b' al elegirlo.

Aixó es com casarse, pues encare que l' elecció siga no més que per un quant temps, si la primera s' esguerra....

Mirars'hi donchs.

Contra la tiranía la força.

Pero i pot emplearse la força contra 'l dret, també?...

Ay de nosaltres si no sabém discernir lo que 's lo dret, de lo que constitueix la tiranía!

Ay de nosaltres si per tota rahó no tenim mes que la forsal!

Llavors si que justificarem la vinguda de un déspota que 'ns domenyi.

Sembla que alguns subjectes á qui 'ls convé fer huelgas, reben á mal qu' altres individuos del mateix ofici tingan á b' treballar, tant á mal ho reben que per impedirho tot sovint s' hi fan á garrotadas.

En nom de la llibertat del treball condemnem aquests abusos escandalosos.

Qui vulga fer huelgas libre es de ferne; mes libre es també de treballar qui vol treballar.

Oposarse á que 's treballi es tant abusiu, com avants de la revolució de Setembre ho era considerar com a vagos als huelguistas.

Enemichs de totes las tiranías condemnem tant l' una com l' altra.

Los burgesos mes perillós y mes dignes de ser combatuts, no son tant los amos de un taller com los amos de certas societats obreras.

Mireuols á n' aquests y veureu que no treballan, com los burgesos, que viuhen ab l' esquena dreta á costa dels ahorros del obrer com los burgesos, y que sobre 'ls burgesos tenen la facultat de dirigir al treballador p'èl camí que 'ls es á n' ells mes convenient.

Si es cert allò de que l' emancipació del obrer ha de esser obra del obrer mateix i pot may ser obra de aquests falsos apòstols de la classe treballadora?..

Alerta obrers! que la companyia de Jesús no d' sotana.

Perque 'ls monàrquichs que han caigut del escambell proclaman á falta d' altra cosa la república unitaria?

Perque l' unitaria es una monarquía disfressada, ó un compás d' espera per la monarquía de debò.

Ells miran á França: veuhen á n' en Mac-Mahon suprimint periódichs, colocant monàrquichs en los puestos del Estat mes importants, estovant lo cuixí del trono per quan vinga 'l fill de Napoleon y...

—Y aixó dona esclaman.

Pobre gent. Aixó dona, es veritat: aixó dona mal de caps; y segons com vagi potser que també donga alguna garrotada.

En Benot, euctual ministre durant l' any 1867 era alfonsí.

En aquella fetxa felicitá á la Baleta y desitja que Déu l' hi conservès molts anys lo trono. Are es intransigent.

No diria ningú que aixó no siga progressar.

¡CARLINS!

Lletreta.

Veus un que pren xocolate
ab llescas de pà torrat,
que va del tot afeitat
y vesteix ab llarga bata;
ab cibella á la sabata
y que del principi al fi
sens falta te de llegí
«La Convicció» ó «L Pelayo.»?
«Com li dirém á n' el payo,
que visqui de un modo així?

Carli!

Un senyó ab tarot de copa
aixafat, y un sobre todo
tan llardó, que de cap modo
voldrà culí si algú 'l topa.
Un senyó bo per fer sopa
sino fos 'l seu verí.....
pero... deixeulo aná al Pi
a exaltá ab la seva manya
escolans, y á la montanya
porta noyets á desdí

Carli!!

Moral, sobre tot moral,
fora del cos la malícia;
la societat 's desquicia
ab lo sistema actual.
Vinga un trabuch ó un punyal,
viva Carlos: dret diví;
y sens compassió tení
deixal fins al pom clavat,
(y viva la caritat,)
al que no 'ns vulga seguí

Carli!!

Qui es aquell que turons salta
y devalla fius al plá
ab un trabuch á la má
y al pit una creu de Malta,
que may á saquejar falta
masias, que roba vi
sens que res li puga di
lo pagès á tal desastre
sino..... y sagueix un pollastre
quan no hi segueix 'l pollí?

Carli.

Allá pasa: qui es aquell
que va motxo y pensatiu
ab un pendó que escrit diu
Deu, Patria y Llana al clatell,
mentres per si pensa ell
—Oh! partit que bo ets per mi,
de acullir á un que sortí
may podia de presiri,
y are qualsevol que 'm miri
que honro al partit ha de di?

Carli.

Es carlí qui sanch desitja
y creu que moral inculca,
es carlí qui arma trifulca
allá hont existeix la ditxa;
'l que creu que la edat mitxa
encare té de vení
ab castell forca y botxí.
y 'l que ab sentimens de fiera
roba en una carretera
per ferse honor s' há de di

Carli.

MIRANIUS.

Los diputats catalans acordaren no dar curs al telégrafo que reberen del Comité de

salut pública d' aquesta ciutat, referent al indult dels cassadors de Madrid, per la forma inconvenient ab que venia redactat.

Y véus' aquí com fer las cosas de una manera indeguda es com no ferlas.

—Bè: ¿hi ha críssis ó no hi ha críssis?..

Per lo que 's véu ni ells mateixos ho saben.

La críssis principal estriba, á nostre entendre, en que no 's deslindin los camps.

Avuy dia tot está barrejat.

Las pomades dolentes están al costat de las tonas. Mentre no 's separin hi haurá perill, hi haurá contagi, hi haurá críssis.

Deslindém los camps; pero deslindémlos com mes aviat millor.

Tots los reaccionaris reunits han acordat proclamar la república unitaria.

No la coneixém ni de vista; pero 'ns basta que tinga amichs tant dolents per judicarla com una dona perduda.

REPICHES

En los punts ahont hi ha la guerra lo govern tracta de suspendre las garantías.

Los intransigents de l' Assamblea s' hi oposan.

¿Perque?

¿Es per fer al govern una oposició sistemática?

¿Es per creure que 's pot combatre als moderns salyatges ab terrossets de sucre?

Uns dels diputats que mes contraris se mostren á la suspensió de garantías son los andalusos.

¿Será perqué allá á Andalucía no tastan las peras dels carlins?

¿Será perque creuhen qu' es un mito la existencia d' aquestas fieras en nostras muntanyas?..

Diputats de la sal, siguéu una mica mes patriotas y no siguéu tant salats.

Hi ha alguns homes á Madrid, que volen ser ministres, no recordantse de que no sempre es Carnestoltas, encare que aquí á Espanya 'n siga moltes vegadas.

Un dels tants es lo coneugut per Lluis Blanch, de nom Blanco y no Blanch.

Sino que l' minyò sabent que á França hi ha un Lluis Blanch bastant célebre, s' ha tret la o del nom.

Nos sembla donchs que no estém en lo cas de voler ministres falsificats.

ESCENA HISTÓRICA.

Una familia busca criada. Després de molt buscar y rebuscar n' hi compareix una.

—Quinas pretencions tè vosté l' hi pregunta la messtressa.

—Ay, senyora: jo seré molt franca, perque, véu, are estém associadas: som de la Transcional y no podém demanar ni mes ni menos de lo que tenim marcata.

—Ah, ¿son de l' Internacionals? replica 'l senyor. Digi donchs aquests tractes.

—Miri 'm donarán cinch duros cada mes: pero no haig de rentar los plats, ni de fregar

rejolas, y ademés m' han de concedir una hora cada dia per anar á passeig.

—Està molt bè; pero escolti: vosté al menos sabrà brodar,

—No senyor.

—Y tocar lo piano 'n sab'...

—Ah! tampoch.

—Així no farém res: no véu? si 'n sapigués, mentres la meva senyora rentaria 'ls plats vosté brodaría, y mentres fregaria las rajolas, vosté podria tocá 'l piano.....

La criada encare fuig.....

Un vehí de aquesta ciutat tingué que visitar al arcalde d' un cert poble: ja dintre de la casa li llamà la atenció una lámina representant la República que hi havia penjada en una paret.

—Aixó,—digué l' arcalde senyalant la lámina—lo poble m' ha demanat que ho posés; jamí que 'm fa? demà, quan pugi 'l princep Alfonso, hi col-locaré 'l retrato de sa mare.

—Si?—respongué 'l foraster—home, millor serà que hi posi 'l de son pare..... si pot arribar á sapiguer qui és.

En una acció que fa poch ha tingut lloch en lo Nort las partidas d' Ollo y Dorregaray han tingut 60 morts y 200 ferits.

Ja es hora de que las columnas de Navarra y de las Vascongadas demostressin que no havian perdut lo Nort.

L' ajuntament de Sant Feliu de Llobregat que en questiò de criteri y de talent deixa molt endarrera al govern y á l' Assamblea reunits han decretat l' autonòmia de la vila, deslligantse de la nació y obrant d' aqui en avant ab completa independència.

Sempre 'ns haviam cregit que aquestes coses comensarian pel cantó de Sant Boi.

Caballero de Rodas, Marforí y un' altra patuleya d' alfonsins son á Lisboa.

Aquesta gent me fan lo mateix efecte que la guineu dant voltas sota la parra.

A Zamora lo cabecilla Manyero quedá gravement ferit.

D' aquesta feta en Manyero es fàcil que acabi totas las manyas.

Los Borbons caigueren: lo Tercer es impossible; un altre rey estranger fora pel poble espanyol una nova albarda: los partits que defensaren aqueixas solucions estan desacreditats: lo vent revolucionari se 'ls ha endut la bandera, com un drapot entremitj d' escombraries..... i que fan, donchs, per sostenerse?...

N' aixecan una de nova. Senten que tothom parla de Repùblica, y ells ne parlan també.—Repùblica, diuhen Repùblica U.....

—No 'us recordéu del «No 'm fums beco que 'ls vull fèrrats?... Donchs es casi igual: No 'm fums reaccionari que la vull federal!..

Lo diumenge passat los batallons de Madrid feren una revista.

Lo comandant d' un d' ells al passar per la piazza d' Anton Martin l' arengá dihent que 'l deber del batalló consentia en mantenir la bandera roja.

Y al passar un altre per davant del Congrés donà crits de «Morin los traidors.»

Ab uns quants batallons com los de Madrid l' Espanya està salvada, y sobre tot..... la federeció.

Los radicals, sagastins y alfonsins que á fi y efecte d' avenirse havian celebrat una conferència á Bayona, ab una mica mes s' esgarapan.

Son pochs; pero ben vinguts.

S' han suprimit los capellans de rigiment. A veure si 'ls carlins farán lo mateix.

Isabel de Borbó y 'l Papa han tingut una entrevista. Han plorat molt, ¡Pobrets!

Lo qu' es la Baleta casi bè ha plorat tant com aquells infelissos, que quan ella goberna 's veyan arrancats del seno de la família y dutx a Fernando miedo.

—Ja hi ha comité de salut pública.

—Bó: are comensaran las malalties.

(HISTÓRICH.)

M' en vaig á la Plassa de Sant Jaume pujo á ca la ciutat, faig un discurs y 'm proclamo dictador.

¿Que m' en diuhen?...

Qualsevol arranca-caixali pot ferho aixó. Tè públich numerós y després de tot, ell treballa per la salut pública.

Després d' enfermer, sereno.

Aquest serà un refran nou, sugerit per lo célebre comité de salut pública que al dia següent se torná junta de vigilància.

La filantròpica societat dels amichs dels pobres, ha prestat un altre gran servei á Barcelona establint una nova casa de socorro en los baixos del ex-palacio, districte primer.

En los pochs dias que dita casa està oberta ha mostrat la molta falta que hi feya y la gran utilitat á que està destinada.

Lo assumptu mereix una ressenya detallada de la casa, pero per la molta falta de espai, no podém ser mes esplicits y nos tenim de limitar á dir que lo establecimiento està montat ab tota regla, es espaiós, tots los molts departaments que tè estan bén distribuïts y decorats hasta de una manera lujosa y sobre tot molta comoditat; ab una paraula es una casa de socorro digne de Barcelona.

CANTARELLAS.

¡Ay Pepa sempre 'm parlas en quin temps nos casarém.... Noya 'l somaten es antes y després... ja 'ns ho veurém.

P. de F.

No sé com farán per treure á n' als carlistas de 'l lloch, are que l' istiu s' acosta y no 's pot ja matar porch.

Cabecilla en castellà vol dir un cap molt petit: si 'ls millions son cabecillas i que son los demes carlins?...

Es tant lo que me 'l estimo al cabecilla Saballs, que en un ninxo 'l desaria per tenirlo bén guardat.

R.

M' agradaria la Pepa perque tè dot; mes la pobre es neboda de dos rectors!..

G. F.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR de la Campana.

Han remés xaradas ó endavinallas que insertarem próximament quan las hi toqui 'l torn, segons sou merit respectiu, los ciutadans Mingo Farré, Gandul de Cambrils, Un trempat, P. Mateu, Yankee, Picaportas, Frare Xich, Cop de Pinassa, Un còmic d' Horta, Un fadri de dona, Escorpi, y Saballs federal.

Ciutada Gestus: Pot enviar lo que l' hi aparegui y sempre ho rebrém ab gust —Crispinet Crospis: Las sevæs cantarelles estan bè; pero no son gaire propias per la CAMPANA.

Fantasma: Lo que 'ns remet sembla efectivament fet per un fantasma; no hi pot anar.—Un jove de Barcetona. Si l' hi fa saber que res de lo que s' envia a una redacció 's torna.

—Escorpi: Los epitafis de vosté matarien á un mort; pero no faria cap mes efecte.—Pere apòstol: Molt gréu nos s'p no haver pogut arreglar l' escrit qui 'ns envia; serà per un altre any si 'ns ne recordém.—Pere Catas novas: Los versos de vosté son molt esgarrolos.... que no té mitja cana per medir las sitabas?...—Un carlista hasta la mort. L' únic que podém dirli es que fins á la mort serà un xerraire.

Mingo Farré: L' epigrama que 'ns remet l' hem vist en castellà, y lo qu' es la seva traducció val molt menos que l' original.—Yankee: Molt de lo que 'ns envia ja 'n temam rebut, y ho insertarem tart ó d' hora.

SOLUCIÓ

á las dos xaradas y a la endavinalla del número anterior.

A-pro-bat lo sonatent es tan fácil fé un cap nou á doña Blanca, lo ma-ca, com are beure's un ou.

GESTUS.

Han endavinat las tres solucions los ciutadans Picaportas, Agustinet de ca'n Valls, la Nena, Frare Xich, Pere Pau Parera y Cots. Xarrapeta, Cop de Pinassa, Joan Piroso de la Bisbal, Aprenent de mata-sanos, Comich d' Horta, Pepet, Un crach federal, Faló, Un fadri de dona, Crispinet Crospis, Escorpi, y Saballs federal.

Han endavinat la segona y tercera lo ciutadá Rodalolla, la primera y segona en Nissus; la segona no més en C. V. de R. y la tercera únicament los ciutadans un Quinquillaire y un Poeta sense paga.

XARADA

I

Molt me prima tres, segona lo veure que 'ls vils carlistas fan dos tres á n' als pageses deixant sens dos sas masias.

Diuhen que per Déu ho fan y per son rey Carlos set: qu' enganyin a la tres quatre, ells tant sols sou bandolers.

Hú dos douchs! A la montanya! aixequémnos tots de un cop y traürém aquesta plaga si sortim del nostre tot.

ROSSINYOL.

II.

No fassas dos invertida que traspassen lo primera en Cucala y sa partida.

Vina al tot, porta l' ullera que 'm sembla que 'n Cabrinetty déu anarlos al darrera.

PICA PORTAS,

ENDAVINALLA.

Tinch casco sens ser guerrer, bandera sens ser nació, cadena sens ser presó y velas sens ser veler.....

Si 't dich mes de lo apuntat y hasta ab l' apuntat jo conto que serás tonto, molt tonto, no encertantlo bén aviat.

J. TREBALIG.

(Las solucions en lo pròxim número.)

I. Lopez, editor, Rambla, 20.

Imp. de la V y F. de Gaspar, Ataulfo, 14.